

عنوان مقاله:

توسعه شهری پایدار و اقتصاد مقاومتی: رهیافتی برای توسعه درون زا

محل انتشار:

پنجمین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

عیسی پیری - نویسنده عهده دار مکاتبات تبریز - بلوار ۲۹ بهمن- دانشگاه تبریز- دانشکده علوم محیطی و معماری - گروه جغرافیا و برنامه ریزی شهری

محمدعلی احمدیان - استاد گروه جغرافیا دانشگاه فردوسی مشهد

جواد شریف نژاد - مدرس دانشگاه

الی ناز بابایی - دانشجوی کارشناسی ارشد جغرافیا و برنامه ریزی شهری دانشگاه تبریز

خلاصه مقاله:

توسعه پایدار به طور کل و توسعه پایدار شهری به طور اخص فقط حفظ اکوسیستم ها و توزیع متعادل منابع نیست بلکه از نظر ما دستیابی به آن نیازمند مبنای فکری بومی شده و متناسب با شرایط اجتماعی - اقتصادی و جغرافیایسرزمینی است. با توجه به اینکه وسیع ترین شکل روابط اجتماعی، کنشهای اقتصادی است بنابراین تنظیم روابط اقتصادی و مبادله مبتنی بر اندیشه ای بومی شده، می تواند دستیابی به توسعه پایدار را تسهیل کند. مبنای ناپایداری توسعه شهری در ایران پیامد عقلانیت اقتصادی نئولیبرالیسم است بنابراین بازسازی توسعه و دستیابی به توسعه پایدار شهری در ایران نیازمند اندیشه ای است که ضمن فراتر رفتن از عقلانیت صرف اقتصادی و سودمداری، متضمن آن نیز باشد. این مقاله به روش اسنادی پیش می رود و با استفاده از منابع نظری موجود به دنبال بر ساختن یک مبنایفکری برای پشتیبانی از جایگاه اقتصاد مقاومتی در توسعه پایدار شهری در ایران در شرایط تحریم اقتصادی ۵ غرب است.

کلمات کلیدی:

توسعه شهری پایدار، هستی شناسی اقتصاد مقاومتی، معرفت شناسی، حافظه مخالف، نئولیبرالیسم

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/207994>

